

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Omne gaudium terr[a]e, finis vile, cæli, æternitas pretiosum facit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

diuitias, & rursus amittimus; vix attingimus dignitates, & deponimus; vix gustamus voluptates, & auellimur. In caelo possidimus opes, honores, delicias, non decem, centum, vel mille annis, sed æternas, sed sæculis nunquam desituras; quorum suauitas non sensim, & per successum, sed tota simul percipietur, immensa quadam accumulatione, infinitorum bonorum, in infinitum atque æternum, simul, ac velut vna collectione fructuorum.

VIII.

Disce hinc, ô quisquis es, seu iuuenis, seu senex; diues & pauper; nobilis & ignobilis, agnoscere terræ vilitatem, & terrarum fluxarumq; vanitatem: discite pretium cæli & terrestrium dignitatem æstimare, mundumq; tandem contempserere: *Heu quam sordet terra, cum cælum aspicio!* Qui enim tantum in terris, mala, & tantilla, tamque caduca bona esse videt; in caelo autem omnia stabilia, fixa, æterna, summa, & summè bona periri intellexit, vel fatuus est, & excors, vel ista illis anteponebat. Immo illa omnia nullius esse momenti iudicat, si cum istis comparentur. Quidquid enim transit, postquam transijt, perinde est ac si nunquam extitisset. Posside centum iugera, mille agros, immò mille regna; posside Cræsi opes; habe Xerxis potentiam, omnem Persarum, apparatus; omnem Sardanapali luxum; acquire quidquid est honorum & titulorum, quidquid gloriæ & dignitatum; nata in delitijs, volutare in voluptatibus, etiam longa ætate; fruire denique cælo in terris; si tamen postea hæc amittas, si iugera, si regna à te auferantur; si opes alius tollat; si potentiam eripiat; si titulos extinguat; si de gradu dignitatis decipiat; si sensus & valet udo desitruata voluptates excludat, quod omnibus illis utilitatis, quid delectationis es percepturus? transierunt, deserunt. nō existunt amplius. commodi nihil, maiorum multum reliquerunt. Imò tristissima memoriâ recordaberis, & bonis gaudijsque illis omnibus esse spoliatum. Quæ recordata tanto te magis affliget ac exagitabit, quanto bona illa amissa tibi visa fuerunt maiora ac meliora, quantoque chariora extiterunt. Quò enim dulcior est alicuius rei possessio, eò acerbior eius amissio. Eapropter, si cetera causæ omnes desieret, hæc sola sufficeret, ad rerum instabilium amorem abijciendum; quia si licet necessariò deserendæ sunt, & non sine ingenti dolore

deseruntur. At diuina, cælestia, at æterna, nullo tempore, nullo casu amittuntur; neque amitti queunt. Quamobrem sunt rebus his caducis infinites meliora atque optabiliora, vel hoc solo etiam capite, quia durabiliora.

Huic durationi accedit magnitudo bonorum, quæ inibi obtinget. Quantis enim spatijs cælum illud latè circumductum terrarum angustias superat; tanta excedit immensitate gaudium beatorum, huius mundi illecebras. Res, quæ hîc pariunt delectationem, non simul, sed sensim, & successiuè, nec sine interruptione, & plurimarum molestiarum admixtione, sua commoda adferunt; quorum cum alterum succedit, prius euanescit. At, in cælo, totum illud æternum bonum, electis promissum, electorû est, & ab electis in æternum totum simul possidetur. Nam *quamuis non fuerimus ab æterno, tamen possidentes Deum, fruemur in eo etiam æternitate; quatenus infinitis retro sæculis extitit, mète nos retrorsum, & antorsum extendentes; sicut & tota immensitate fruemur, in immensum illud pelagus nos immergentes, vnus enim erimus spiritus cum Deo. Sensum igitur & gustum habebimus diuinorum, sicut & ipse Deus habet, etsi dispari gradu.* Quis itaque ex hac terra morientium ad illam terram viuentium nõn aspiret? Immò quis diuinam hîc prouidentiam non agnoscat, amet, prædicet, quæ si aliam nullam causam haberet (cum tamen habeat plurimas) tamen ob hanc solam benignissimè terras constringeret, concuteret, tot mortibus & miserijs repleret, vt eam nauicare, ac deserere disceremus, atque ad meliorem, ex hoc exilio potius, quàm natali solo, patriam appetendam incitemur.

Cur hoc non faceremus Christiani? Ethnici fecerunt. Quorum vnum iuuat testem adducere, ne videamur neruos nimium intendere, dum terrenas & delicatas mentes, ad rerum vanarum, mundi que huius contemptum, & desideria cælestium inuitamus. Ita igitur Romanus sapiens loquitur. *Virtus, quam affectamus, magnifica est. non quia per se beatum est, malo caruisse, sed quia animum laxat, ac preparat ad cognitionem cælestium, dignumq; efficit, qui in consortium Dei veniat. Tunc consummatum habet plenumq; bonum sortis humane, cum calcato omni malo, petit altum, & in interiorem naturæ sinum venit. Tunc iunat inter sidera*

IX.

Leonard.
Lect. lib. 4. de
diuin. Perf.
cap. 4.

X.

Senec. lib. 1.
Nat. qq. in
proœm.